

Arvo Pärt 11. septembril, oma 75. sünnipäeval Rakvere Kolmainu kirikus mõtisklemas, kui oluline on austada üksteist. Arvet Mägi

Arvo Pärdi kõne Rakvere Kolmainu kirikus

Mul on alati sõnu raske leida. Raskem kui helisid. Aga tegelikult, ega selle taha ei tohi puge-da.

Kuidagi vilksas mul praegu peast läbi, et ... nüüd ma siis vist olen vana. Aga see ei tähenda veel midagi.

Igal asjal on oma aeg. Nüüd on mul viimane aeg mõistus pähe võtta. Jah – kust seda võtta ja mis see mõistus üldse on? Vahel on niimoodi, et tahad midagi head ütelda kellelegi, aga seda mõistetakse valesti. Ja siis on kurb muidugi.

Ma lugesin mõni aeg tagasi ühte väga huvitavat raamatut ja selles raamatus on kirjutatud ühest pühast mehest, kelle nimi on Kroonlinna Johannes. See oli imeline preester, tema juurde jooksis kokku kogu vene rahvas. Kui oli liturgia, siis kiriku ees platsil oli mitu tuhat inimest – kõik tahtsid teda kuulda ja tema puudust, sest ta oli inimeste südame tundja.

Ükskord ta läks välja kirikust selle suure karja inimeste ette ja karjus kõva häälega: "Grešniki, uvažaite drug druga!"

See tähendab umbes nii, et patused, austage üksteist. Usun, et keegi ei tohiks solvuda, et ma selliseid sõnu tarvitan, sest et kõikide maade pühakirjad räägivad sellest, et ei ole maailmas ühtegi inimest, kes oleks patuta.

Ja ma mõtlesin nende sõnade üle järele ja sain aru, et need käivad kõikide inimeste kohta. Kui me sellega saaksime hakka-

ma, austada üksteist, siis me ei peaks üldsegi muretsema selle üle – heliloojad, kuidas nad muusikat kirjutavad, või dirigendid, kuidas nad dirigeerivad, või king-

sepp, kuidas ta kinga teeb.

Vaadake – no kuidas ei pea mõtlema? Muidugi peab mõtlema! Aga kui me sellega hakka-ma saaksime, et austaksime üksteist, siis tuleb välja teistsugune muusika. Ja vaat seda ma sooviksin kõikidele teile, kõigepealt iseendale. Sest seda peab iga päev uuesti sünnitama, see vajab jõudu, otsustavust, ohvri-meelsust.

Ma tahaksin teid kõiki tänada – te tegite vanainimese südame soojaks. Aitäh!

"Aga kui me sellega hakkama saaksime, et austaksime üksteist, siis tuleb välja teistsugune muusika."

Arvo Pärt